

[Eva Møller]

Jeg skal også sige, at når vi taler om, at vi gerne vil have anerkendt eksamensbeviser også ud over de europæiske lande, så kan vi i Det Konservative Folkeparti også godt se en vis idé i at have fælles eksamensbeviser med f.eks. USA og Canada – lande, som ligger tæt på os i kulturelt samarbejde.

Jeg skal i øvrigt også sige, at der spiller mange ting ind, når man skal anerkende eksamensbeviser. Der er indtil nu blevet talt om niveauer. Det er vel i hvert fald en forholdsvis enkel ting at sammenligne niveauerne, men dertil kommer de sproglige baggrunde og også kulturbaggrundene, og de kan på en lang række felter være nok så væsentlige som alle de andre spørgsmål. Så jeg mener ikke, det er nogen enkel sag, men jeg kan ikke se nogen grund til, at vi, når vi i øvrigt taler om, at tingene skulle gøres åbne og brede, så på dette felt pludselig skulle begrænse os til kun at ville gøre det på europæisk plan.

Formanden:

Så er der en kort bemærkning til hr. Gade, inden undervisnings- og forskningsministeren får ordet.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg er enig med fru Eva Møller i, at gensidig anerkendelse af eksamensbeviser er noget ganske besværligt og også tidkrævende. Alligevel bruger fru Eva Møller som argument for at afvise dette, at vi har EF, vi har de nordiske lande. Det er rigtigt! Det anerkender jeg.

Så siger jeg, at vores forslag går på at lave et bredt europæisk system. Derefter siger fru Eva Møller, at vi ikke skal lave et helt bredt europæisk system, vi skal i stedet for have et endnu større.

Det er vel at stille en meget voldsom fordring op, medens man siger nej til den udvidelse, som er en realistisk politisk mulighed i dag, nemlig at vi kan få et forum for drøftelse af gensidig anerkendelse af eksamensbeviser. Og jeg kan ikke på det landkort, der findes i Europa i dag, se en bedre institution end Europarådet at styrke i denne sammenhæng. Her drøfter man det jo allerede i nogen grad. Dette forslag handler helt grundlæggende om at styrke Europarådet på nogle af de områder, hvor Europarådet i forvejen drøfter disse ting, men i dag alt for uforpligtende. Nu gør vi det mere forpligtende. Jeg

synes, det virker lidt absurd, at man vil afvise det ved at sige, at vi skal have hele verden med.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Man kan desværre ikke bare flytte møder fra de eksisterende samarbejdsorganer og så til et Uddannelses-Eureka.

Hvis man tænker på det nordiske, så er jeg sikker på, at hr. Gade ikke mener, at vi skal nedtrappe det nordiske uddannelsessamarbejde, som jo bl.a. er præget af det nordiske sprogfællesskab, vi har. Jeg er sikker på, hr. Gade heller ikke mener, at vi skal opgive UNESCO-møderne, som jo omfatter alle verdens lande, næsten da, og OECD's møder, der omfatter Japan og USA, men at det ville være temmelig forkert at opgive disse møder.

Så er der Europarådet tilbage, og i Europarådet sidder netop Jugoslavien, Polen og Ungarn. Så må man spørge med salmisten: »Min sjæl, hvad vil du mer?« Vi har altså de steder, hvor vi skal mødes.

Så vil jeg i øvrigt til sidst oplyse, at der er ikke tale om halvårslige møder i EF. Der er i hvert fald et møde hvert kvartal, men det skal ikke skulle os ad.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg er ikke imponeret over ministerens betragtninger. Det er faktisk sådan, at dette forslag handler om, at Europarådet bliver udstyret med en mere forpligtende model, som betyder, at der skal holdes halvårslige møder i Europarådets regi.

Det betyder, at en lang række dagsordenspunkter, som i dag foregår i EF's Uddannelsesministerråd på formelle og uformelle møder, fremover vil blive drøftet i dette forum. Så er den SAS-billet sparet. Det er helt rigtigt, som jeg fremførte før, at det faktisk vil føre til forenklinger, i hvert fald i relation til – hvis vi er enige – at samarbejdet med Østeuropa skal oprioriteres.

Jeg synes, at især ministerens henvisning til, at så har vi Europarådet, lige præcis er, hvad denne konstruktion handler om, nemlig at styrke Europarådsmodellen. Dermed er der nogle andre møder, der faktisk bliver overflødige – også i Nordisk Råd.